

Sygn. akt VII U 1548/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego.

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 10 maja 2013 roku znak (...)

oddala odwołanie.

VII U 1548/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 10 maja 2013 r. odmówił J. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż wnioskodawczyni nie spełniła warunków do przyznania świadczenia, bowiem nie posiada 35 letniego okresu ubezpieczenia.

Odwołanie od tej decyzji złożyła J. D., w którym domagała się jej zmiany i przyznania świadczenia przedemerytalnego (odwołanie k. 2-3 as).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie (k. 5-5v as).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

J. D. urodzona (...), w dniu 24 kwietnia 2013r. złożyła wniosek o przyznanie prawa świadczenia przedemerytalnego (wniosek k. 1-3 au). Do dnia rozwiązania stosunku pracy tj. do dnia (...) roku skarżąca nie ukończyła 55 lat.

Organ rentowy w oparciu o przedłożone dokumenty tj. odpis skrócony aktu urodzenia, zaświadczenia zakładów pracy i świadectwa pracy, zaświadczenie z ewidencji gruntów, zaświadczenie z Urzędu Gminy o miejscu zamieszkania oraz oświadczeń w przedmiocie wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, uznał za udowodniony staż pracy wynoszący: 33 lata, 1 miesiąc i 4 dni okresów składkowych w tym 3 lata 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych. Nie uznał pracy wnioskodawczyni w gospodarstwie rolnym rodziców do okresów uzupełniających.

Odwołanie J. D. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust.1 pkt.5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2004 r., Nr 120, poz. 1252) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje m.in. osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn. Przy czym za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1 uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.). Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za podstawę prawną decyzji odmownej zacytowany przepis.

Poza wskazanymi powyżej przesłankami merytorycznymi niezbędnymi do uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego, takimi jak odpowiedni wiek i staż pracy, w ustępie trzecim przytoczonego przepisu wskazane są dalsze przesłanki formalne. Przepis ten stanowi, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z akt niniejszej sprawy wynika, iż do stażu pracy nie został uwzględniony okres pracy wnioskodawczynie w gospodarstwie rolnym rodziców od 25 lipca 1977r. do 6 września 1979r. z uwagi na brak zaświadczenia o opłaceniu składek na ubezpieczenie rolnicze przez rodziców wnioskodawczynie.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe i na podstawie zeznań świadków oraz skarżącej ustalił, że Z. i J. małż. M. byli właścicielami gospodarstwa rolnego o pow. 0,13 ha we wsi B. i 0,48 ha we wsi P. (zaś. k.8 a.e.). J. D. 16 lat ukończyła (...) roku w tym czasie uczęszczała do pierwszej klasy (...) Szkoły Zawodowej w R.. Szkołę ukończyła 24 czerwca 1978 r. Matka wnioskodawczynie nie pracowała zajmowała się gospodarstwem rolnym a ojciec pracował zawodowo. Rodzice dodatkowo dzierżawili 1 ha pola (brak umowy dzierżawy) i uprawiali ziemię dziadków z tym, że nie ustalono w jakim okresie z powodu sprzeczności w zeznaniach wnioskodawczynie i jej matki Z. M.. Skarżąca miała czterech braci i siostrę. J. D. dojeżdżała do szkoły codziennie 20 km, z domu wychodziła o 6.30 a wracała po lekcjach około 14. Dwa razy w tygodniu miała praktyki zawodowe w R.. Dojazd zajmował jej 45 minut. Wnioskodawczynie pomagała po powrocie ze szkoły matce przy wieczornym obrządku ok. 7 świń, 2-óch koni, kur i indyków. Rodzice uprawiali truskawki, ziemniaki, ogórki, buraki, żyto. Skarżąca pracowała przy zbiorze owoców, plewiła, wiązała snopki. W spornym okresie oprócz rodziców w gospodarstwie pracowali brat i siostra pozostałe rodzeństwo było zbyt małe. Do obowiązków skarżącej należała również opieka nad młodszym rodzeństwem gdy rodzice pracowali w polu. W okresie nauki i zimowym wnioskodawczynie pracowała codziennie około 2,3 godziny. W wakacje pracowała całe dni podobnie po skończeniu szkoły do czasu podjęcia zatrudnienia 7 września 1979 roku (zeznania świadków Z. M., S. M. k. 45-46 a.s. oraz J. D. k.12 i 46 v., św. szkolne k.47 a.s.).

Analiza poczynionych ustaleń w sprawie wskazuje na fakt, że wnioskodawczynie w spornym okresie nie pracowała codziennie w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze przynajmniej 4 godzin co przyznała sama wnioskodawczynie. Jedynie w okresie wakacji i po ukończeniu szkoły jej wymiar czasu pracy zwiększył się. Zważywszy na niewielką powierzchnię gospodarstwa rolnego figurującego na nazwisko rodziców(nie przedstawiono dowodów formalnych na okoliczność uprawy większego arealu) oraz ilość osób pracujących w tym gospodarstwie, znaczną odległość szkoły od

miejsca zamieszkania uznać należy, że skarżąca świadczyła jedynie zwyczajową pomoc w pracach w gospodarstwie rolnym rodziców. Zaliczeniu podlegał by jedynie okres od ukończenia szkoły tj. 25 czerwiec 1978r. do czasu podjęcia pracy tj. 7 września 1979r. jednak nie jest on wystarczający do uzupełnienia brakującego okresu.

Decyzja organu rentowego odmawiająca J. D. prawa do świadczenia przedemerytalnego jest prawidłowa, zaś odwołanie podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie powołanych przepisów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji.